

Manifestarea puterii lui Dumnezeu prin cutremure

După prima arestare a apostolilor (Fapte 4) – după ce li s-a dat drumul, Petru și Ioan s-au dus la ai lor, le-au istorisit ce s-a întâmplat și împreună s-au rugat Domnului cerând putere pentru vestirea Cuvântului. „După ce s-au rugat ei, **s-a cutremurat** locul unde erau adunați, toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală” (Fapte 4.31).

Biblia pomenește despre cinci cutremure prin care se manifestă Dumnezeu în momente speciale: Isaia 29.6, Matei 27.54, Matei 28.2, Fapte 4.31 și Fapte 26.26 (dintr-un total de peste 20 de cutremure).

Într-un Psalm al fiilor lui Core citim: „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem chiar dacă s-ar zguduî pământul ... chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării (tsunami?) și s-ar ridica până acolo de să se **cutremure munții** ...” (Ps. 46.1-3).

Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi câteva semne premergătoare revenirii Sale, între care și că, „pe alocurea, **vor fi cutremure (mari – Luca 21.11) de pământ**” (Matei 24.7). Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor, a spus atunci Isus.

Într-o carte despre marile cutremure din istoria României (de Dan Silviu Dumitrescu) sunt menționate 125 de cutremure între anii 1022-2018, cel mai mare cutremur vrâncean din istoria României fiind cel din anul 1802 de 8 grade, simțit în toată Europa, 2 minute și 30 de secunde.

Vârșnicii noștri își aduc aminte de 4 martie 1977, când a avut loc cel mai **destructiv** seism, de 7.2 grade, care a durat 56 de secunde și a provocat 1578 de morți și 11.300 de răniți.

Mi-aduc aminte foarte bine de ziua aceea de vineri seara, când tocmai se difuza programul religios IBRA, cu predica lui Warten Iosif și apoi – chiar înaintea cutremurului de la 21.22 – cântarea „Mă-ncred în El” (voce Mircea Ciugudean). În clipa respectivă am avut o cercetare spirituală puternică, concretizată într-o rugăciune deosebită. Nu m-am tulburat deloc, chiar dacă o parte din zidul camerei se prăbușea, vase de toate felurile cădeau pe jos, era totul în întuneric. Am început să strig tare: „Doamne, slavă Ție, avea România nevoie de acest cutremur, Îți mulțumesc!!” Soția îmi striga: „Oprește-te! Aud vecinii și ce vor înțelege?!”

Când s-a liniștit seismul, am plecat cu soția prin centrul Bucureștiului și am văzut ruinele. Peste câteva zile avea să aflăm din ziarele vremii (Scânteia, Informația Bucureștiului etc.) câți morți, răniți și câte locuințe s-au prăbușit (35.000), dintre care, în București, 30 de clădiri și blocuri mari.

Duminica următoare, bisericile au fost arhipline, au urmat botezuri noutestamentale, iar rugăciunile au devenit mai înflăcărâte.

Apoi, timp de câteva luni, au venit ajutoare din multe țări, astfel granițele au fost deschise și pentru Biblii, cărți creștine, casete cu cântări creștine, pachete cu alimente pentru familiile de credincioși și nu numai, misionari, evangheliști – toate primite cu binecuvântări și mulțumiri.

Văzând tot ce s-a întâmplat, am întreat-o pe soția mea: „Oare, nu m-am rugat bine atunci, de 4 martie? Nu a fost bine pentru România – trezire și întoarcere la Dumnezeu cu pocăință, iar apoi, ajutoarele?”

Nu la fel a fost și cutremurul din temnița unde erau închiși și cu picioarele în butuci Pavel și Sila? Acolo s-a făcut **un mare cutremur de pământ**, așa că s-au clătinat temeliiile temniței, s-au deschis toate ușile și s-au dezlegat legăturile fiecăruia. Și totul a dus la eliberarea celor doi slujitori ai Domnului, precum și la mântuirea temnicerului, împreună cu toată casa lui (Fapte 16.24-34).

Slăvit să fie Domnul!

CRISTIAN

Chiar de pământul s-ar cutremura...

TABLETĂ

Chiar de pământul s-ar cutremura
Și cerurile-n flăcări s-ar aprinde,
Iar trupul meu fricos va tremura
Tu mâna peste mine Îți întinde.

Eu știu că m-ai păzit cu strășnicie
Nimica rău să nu mă poată atinge,
Ca Tine, nicicând, nimeni n-o să fie
Căci tot ce-i rău în jurul meu, vei stinge.

Cu mâna Ta Tu mă vei proteja
Chiar mii de or să cadă-n jurul meu
Eu Te iubesc și mă vei apăra
Cu Tine voi pași spre Tronul Tău.

Acolo ne vom duce fiecare
Ce cu iubire multă Te-am slujit,
Tu nouă, ne ești scut și apărare
Și ne vei răsplăti, căci Te-am iubit.

Tu tot ce ai promis vei împlini
Chiar și cea mai mică făgăduință
Cu îngerii din ceruri vei veni
Atunci se va-mplini a Ta voință.

Va fi așa cum tuturor le-ai spus
Când ai urcat la Tatăl, înviat,
Când din mormânt ieșit, spre ceruri sus,
Peste mulțime, Tu, Te-ai înălțat.

Și toți vor fi speriați și năucii
Plângând cu jale, tot ce n-au crezut,
Iar dreptii, sus la ceruri sunt răpiți
Și vor vedea ce nicicând n-au văzut...

Ei nu o să mai vadă niciodată
Căci asta, doar o dată s-a-ntâmpla
Dar rău o să le pară că odată
N-au ascultat ce Domnul le spunea.

Când Mielul Bland cu sabia dreptății
Cu urmele de cuie-n mâini bătute,
Atunci când vine ceasul judecății
De toți acei prezenți n-au fost văzute.

Mielul cel Bland pe toți îi răsplătește,
Vor moșteni a Lui Împărăție,
Mereu vor fi cu Cel care-i iubește
Și viața-și vor trăi în veșnicie.

FLORENȚA SĂRMĂȘAN